

Flere forklaringer til Skabelsen fra bog 6.
De nye åbenbaringer af Neale Donald Welch
skrevet i uddrag af Erling S. Nielsen Kolind.

Side 122.

DEN SJETTE NYE ÅBENBARING
Alle ting er én ting. Der er kun én ting, og alle ting
er en del af den ene ting som ér

Det betyder, at I alle er den samme ting. Alt i universet er skabt af det samme stof. Nu kan du kalde det stof hvad som helst, du vil. Du kan kalde det Gud, du kan kalde det liv, du kan kalde det energi, eller du kan give det andre navne alt efter, hvordan det manifesterer sig. Det betyder ikke, at det i mindre grad er det samme.

Derfor kan du ikke på nogen måde være adskilt fra mig. Eller **fra noget** overhovedet. Alle ting er levende. Sådan noget som en død ting findes ikke. Der findes ikke livløse genstande i universet.

Alt i universet bevæger sig. Klipper er indgrebet af bevægelse, på en bestemt måde, ved en bestemt hastighed. **Alt** er i bevægelse. **Alt**. Bevægelse er universets natur, og det gælder også alle de ting, der er i det. Der er intet, som ikke bevæger sig. Sæt en klippeblok under et mikroskop, og hvad ser du? **Molekyler. Atomer.** Ja. Og hvad gør de? **De bevæger sig.** Rigtigt. Anbring den nu under et meget **kraftigt** mikroskop, og hvad finder du så? **Subatomare partikler. Protoner, neutroner, elektroner, hadroner, baryoner, mesoner, kvarker, antikvarker osv.** - Godt og hvad foretager alle disse ting sig? **De bevæger sig?**

Lige præcis. Er der **noget** af dem, som står stille? **Nej.** - Med andre ord, alting består af ting, der bevæger sig. Er det korrekt? Så kommer det elementære spørgsmål. **Hvad får dem til at bevæge sig?** Når vi er i den atomare størrelsesskala, er virkningen af tyngdekraften praktisk taget ikke-eksisterende i sammenligning med de andre kræfter, der er på spil.

Jeres videnskab har allerede opdaget tre andre grundlæggende kræfter, som alle er stærkere end tyngdekraften. Sammen med tyngdekraften kalder man dem de fire basale kræfter. Ordnet efter styrke er det den stærke kernekraft, den elektromagnetiske kraft, den svage kernekraft og tyngdekraften. Her kunne vi tale om leptoner og neutrinoer, om muonen og om tau – om mange andre ting. Vi kunne tale om altings forenede felt, og vi ville stadig kun berøre sandheden om livet ganske overfladisk.

Så hvad er det, der **får** ting til at bevæge sig? Hvad er det, der holder alle ting i bevægelse?

I enkle vendinger så du kan forstå? - **Ja tak.**

Det gør jeg. Jeg er den første årsag. Jeg er den, som gør alt det rigtige.

Jeg er Alfa og omega, begyndelsen og enden, det som er her og der, før og efter, oppe og nede, til venstre og til højre og i mellemrummene mellem det hele. Jeg er Altet og ikke-altet, det som ér og det som ikke ér. Hvilket i praksis vil sige, at der ikke findes noget, som er, fordi det, som ér ... ikke er, hvis det som ikke er, er fraværende. Og omvendt betyder det, at der intet findes, som ikke ér. Alting ér og er ikke. Forstår du?

Dette er den guddommelige dikotomi; det at noget må betragtes eller er bedømmes i forhold til noget andet: (relativisme).

Dikotomien er; at Guds energi har opdelt sig i to modstående, fordi Guds energi er den eneste. Der er ingen anden Guddommelig energi at bedømme sig i forhold til. Det er et spørgsmål om balance. Skabelsen og destruktions - lyset og mørket – varmen og kulden – kærligheden og frygten. Alt kommer af Tanken som som er Gud Alt i Altet i sin essens. Deraf skabelsen.

*Den er, som jeg sagde, at vi alle er gjort af det samme stof. Vi er alle det, som bevæger sig. Der er intet som ikke bevæger sig. Alting bevæger sig. Intet står stille. Overhovedet ingenting. Alt stof er i bevægelse. Det gælder både dig og klipper. I er alle gjort af det samme stof. Dette "stof" kaldes liv. Alt i livet ER liv. - Kan du kapre **den** tankegang?*

Kan du rumme denne tanke? Der er intet i livet, som ikke er en del af livet. Er du enig i det?

Godt. Så er du kun et skridt fra at forstå en større sandhed. **At du og Gud er ét.**

Det er sandt, hvis "liv" blot er et andet ord for "Gud" - og det er det.

Der findes kun én ting, **én energi**, og den ting kan kaldes Gud eller liv, eller alt hvad der ér, eller alt hvad du nu har lyst til at kalde den. I er alle manifestationer af denne ene ting, og det samme gælder alt andet, I iagttager gennem de fem sanser – samt alt hvad I iagttager med den sjette sans.

Faktisk er de fem sanser temmelig primitive receptorer. De opfanger kun data, der vedrører cirka en tiendedel af verden omkring jer. Den sjette sans opfanger meget mere.

I har kaldt den intuition. I har også kaldt den ekstrasensorisk perception. (**indsamling, forståelse, iagttagelse, opfattelse; oplevelse af emner umiddelbart fremkaldt ved sansepåvirkning ud fra.**) Det er på dette opfattelsesniveau, mange af universets mysterier kan løses, så man opdager, at de overhovedet ikke er så mystiske.

Et liv med Gud som aldrig ender bog 7. af Neale Donald Walsch

Du oplever en tredimensional verden, men du lever ikke i en.

**Den yderste virkelighed er langt mere kompleks,
end du måske nogensinde har forestillet dig.**

Side 117.

Nu skal du sammen med mig forestille dig en virkelighed, hvor tid ikke findes. Ikke på den måde, du bilder dig ind. Der er kun **ét** øjeblik, nuets gylden øjeblik. Alt hvad der er sket og nogensinde kommer til at ske foregår nu – det sker lige i dette øjeblik.

Det gælder alle dine liv, ikke kun den del af dine oplevelser, du kalder dit nuværende liv eller livet efter døden. Forskellen er, at i livet efter døden véd du det. Du oplever det.

Det gælder også alle dine passager gennem **denne** inkarnation. Du går igennem mange **liv** mere end **én** gang. Med mange muligheder, mange oplevelser indfinder sig samtidig. Tror du at du lever i en verden med kun tre dimensioner?

Spørg en tilfældig kvantefysiker om det! - Du **oplever** en tredimensional verden, men du **lever** ikke i en. **Ifølge videnskaben blev universet skabt for 13,8 milliarder år siden. På en billiardtedel af en billiardtedel af en billiardtedel sekund. (Billiard: er et ettal fulgt af 45 nuller) det må være det Gud/Altet i Alt, forstår ved ét øjeblik. Alt andet giver ikke mening.**

Det vil sige, at den yderste virkelighed er langt mere kompleks, end noget du nogensinde har forestillet dig. Det betyder, at der foregår mere her, end øjet kan se. Jeg siger dig, at **ALLE** muligheder eksisterer til enhver tid. Du vælger den mulighed, du ønsker at opleve nu, i et multi-dimensionalt felt af uendelige muligheder. Og det er en anden "**dig**", som træffer **anderledes** valg lige her og nu. Dit "**jeg**" eksisterer **multidimensionalt**. **I flere universer samtidig, idet sjælen kan vælge at dele sig i flere dele, således som Gud kan det. Derfor har du flere oplevelser i flere liv samtidig. I bladet ILLUSTRERET VIDENSKAB nr. 10/2018 side 38 er der en artikel om Multiverser: Universet er kun ét af mange. Teori nr. 4, at parallelle universer gemmer sig i usynlige dimensioner, lyder sandsynlig ifølge Guds forklaring ovenstående.**

Der er intet mystisk ved universet, når først du får set rigtigt på det.

På samme måde som lignelser kan metaforer hjælpe dig med at forstå det uforståelige. Det er derfor, de er blevet anvendt af alle store lærere. Lav et indre billede af et dejligt, rundt saftigt rødt æble. Kald dette æble for **"tid"**, og kald æblets indvendige del for **"rum"**

Dette fantasi æbles molekyler, og det du kalder det **"ydre rum"** indeholder også stof, hvis molekyler er mindst lige så langt fra hinanden som det faste stof, der findes i kosmos.

Derpå skal du forestille dig, at du er en uendelig lille mikrobe, lille men særdeles levende, og at du bevæger dig gennem en tunnel i dette æble. I denne metafor er **"tunnellens"** vægge tidskorridorer. Langs korridorerne er der afmærkninger, som gør, at hver millimeter væg adskiller sig fra resten. Læg nu mærke til, at tiden ikke går, mens du bevæger dig gennem denne tunnel.

DU passerer gennem **TIDEN**. Hold fast ved det. Bliv ved med at se, at tiden går ikke nogen steder hen. Tiden er **"på plads"** lige **nu**. Den er statisk, stabil, ubevægelig. Den er altid her, lige hvor den er. Lige meget hvor **du** er i tiden, er det altid **nu**. Det er dig, der er på rejse. Du bevæger dig gennem tiden.

Forestil dig nu, at den mikrobe, vi kalder **"dig"**, er en del af **æblet**. Forestil dig, at du er en lille-bitte del af selve æblet, en partikel om du vil. Og i så tilfælde ville du bevæge dig gennem **dig selv**.

Du er en partikel i dette æble en del af dig selv, der bevæger dig gennem dig selv.

Så du kunne sige, at dette er partiklens æble. Så bevæger du dig fra æblets yderside til det indre - fra den yderste del til selvet inderste.

Dette er din rejse gennem livet. Afmærkningerne i tunnellen fortæller dig, hvor du er. Disse afmærkninger er i virkeligheden billeder, og hvert billede markerer et øjeblik. Alle øjeblikke er som et snefnug. I al evighed er der ikke to, som er ens. Du ser på billederne, efterhånden som du passere dem. Du fokuserer på dem, og du bevæger dig gennem tunnellen på den måde, idet du fokuserer på det ene billede efter det andet. Til sidst kommer du til midten af æblet, dets kerne.

Det har hele tiden været dit bestemmelsessted. Nu er denne del af din rejse ovre.

Det er, når du **"dør"**. Du har begivet dig gennem den fysiske verden, og du er nået til kernen af den fysiske kugle, som indeholder al tid og alt rum. Du er i **"dødspunktet"**.

Der har du nogle oplevelser (*hvoraf jeg allerede har beskrevet nogle og vil beskrive flere senere*), så kommer du ud fra den og styrer i retningen af den yderste del i den modsatte side af rum/tids-kontinuet – den anden side af kuglen. Du er nået til **"den anden side"**. Hvor der er en anderledes virkelighed. **Fuldkommen anderledes**. Det er hvad vi vil kalde den åndelige verden, og at sammenligne den med den fysiske verden vil være – som at sammenligne æbler og pærer.

Side 137. Du rejser gennem rum/tids-kontinuet for at lære dit eget selv at kende og opleve dette til bunds – og derpå **gen-skabe dig selv på ny** i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision, du nogensinde har haft af, hvem du i virkeligheden er. Alt efter arten af den oplevelse, du giver dig selv i den fysiske verden, ankommer du til dit væsens kerne og vover dig over på den **"anden side"** i den ene eller den anden værenstilstand.

Din oplevelse i kernen **VIL** være af en art, så du lærer dig selv at kende til bunds. Faktisk kommer du aldrig til at kende dig selv **dybere** end det. Men enten vælger du at give slip på de problemer, du måtte have, eller du vælger ikke at gøre det. Det afhænger udelukkende af, hvor du ønsker at komme hen der fra. Hvad du ønsker at vide. Hvad du ønsker at opleve.

Jeg vil beskrive det langt mere detaljeret, når vi taler om selve den centrale oplevelse – selvets totale indfældning i selvet. For nærværende skal du bare vide dette: **Du vil komme ud af den totale indfældning**, og så kommer det et øjeblik med den vigtigste valgsituation, du nogensinde kan forestille dig. Du kommer ikke til at forblive indfældet i det totale selvet i al evighed.

Når du kommer over på **"den anden side"** når du opdager at du har bevæget dig ind i en helt ny virkelighed – vil du forstå, at du er kommet der af en grund, med et formål, og at dit arbejde på

"den anden side" er et vidunderligt spændende arbejde, et glædeligt arbejde, men at tiden er inde til at rejse tilbage, når det er gjort. Det er det sande selv, det totale selv, som du blev præsenteret for og mindet om inde i kernen.

Betingelserne på **"den anden side"** er perfekte for arbejdet med at lære selvet at kende til bunds uden for kernen, og mens du gør det, baner du dig vej gennem den fortsatte tidskorridor til den yderste rand af **"den anden side"**?

Nu skal du huske på formlen for alt liv, for den gælder som sandhed ikke blot for livet i den fysiske krop, men også i livet efter døden:

Håb er døren til tro, tro er døren til viden, viden er døren til skabelse, og skabelse er døren til oplevelse. Oplevelse er døren til udtryk, udtryk er døren til tilblivelse, tilblivelse er alt livs aktivitet og Guds eneste funktion.

Håb er energi og intet andet. Alle tanker er energier, og det, der sædvanligvis kaldes livet efter døden, er intet andet end et energifelt.

Det er et kosmisk felt, der rummer uendelige muligheder. Det er stort, uhyre stort, men det er meget enkelt og helt grundlæggende i sin kemiske sammensætning, sine energetiske elementer, sin konstruktion og funktion. Dets formfuldendthed ligger rent faktisk i, at det i alt grundlæggende er så enkelt.

Livet efter døden er ikke en tid eller et sted, hvor sjæle eksisterer som maskiner uden negative eller positive følelser. Det er tværtimod et sted, hvor der rigtig er gang i følelser af alle slags, hvorved der skabes et felt, som udgør den sammenhæng, inden for hvilken sjæle kan huske og atter blive klar over, hvem de virkelig er.

"Døden" er en proces, hvorved du genopretter den identitet. Det, der kaldes **"himlen"** er rent faktisk ikke noget sted, men en **værenstilstand**. **"Den anden side" er ikke en lokalitet i kosmos, den er et udtryk for kosmos.**

Dette giver mening, når man tænker på, at vores univers er en illusion, skabt af Altet i Altet, for at vi som mennesker kan opleve os selv som væsen og væren.

Væsen er krop og sind, hvor væren er ånden – eller sjælen.

Guddommelige samtaler bog 3.

Altet er en dikotomi: Opdeling af et fænomen i to modstående

Der findes kun ét væsen, og derfor kun én sjæl. Og, der findes mange sjæle i det ene væsen.

Sådan fungerer dikotomien: Der findes ingen adskillelse mellem sjæle. Sjælen er den livsenergi som findes i og omkring alle fysiske genstande (som deres **aura**). I en hvis forstand er det det som **"holder"** alle fysiske genstande på plads. **"Gud/Altets sjæl"** holder sammen på universet, **"menneskets sjæl"** holder sammen på hver individuel menneskekrop.

Skønt der ikke findes nogen reel adskillelse mellem sjælene, er det sandt at den materie som udgør den ene sjæl, manifesterer sig i den fysiske virkelighed med forskellig hastighed og frembringer forskellige grader af tæthed. **Alt er vibration. Det du kalder liv (du kunne lige så godt kalde det Gud/Altet), er ren energi. Den energi vibrerer konstant altid. Den bevæger sig i bølger.**

Bølgerne vibrerer med forskellig hastighed og frembringer forskellige grader af tæthed, eller lys. Videre frembringer det hvad du vil kalde forskellige **"virkninger"** i den fysiske verden – i virkeligheden forskellige fysiske genstande. Men skønt genstandene er forskellige og adskilte, er den energi som frembringer dem, nøjagtig den samme. Livsenergien, det vi vil kalde **"Gud/Altets sjæl"** – antager forskellige karaktertræk alt efter hvilke forskellige fysiske genstande, den befinder sig omkring. Faktisk løber energien sammen på en særlig måde for at **danne** disse genstande.

Når energipartikler slutter sig sammen for at frembringe fysiske genstande, bliver de meget koncentrerede. Maset sammen. Skubbet sammen. De begynder **at "se ud som"** og tilmed at **"føles som"** særskilte enheder. Det vil sige at de begynder at fremtræde som **"adskilt", "forskellig"** fra al anden energi. Men det er alt sammen den samme energi der **opfører sig forskelligt**. **Det er det, videnskaben arbejder med at forstå i kvantemekanikken.**

Det er selve handlingen at opføre sig forskelligt som gør det muligt for det er alt, at manifesterer sig som det, som er mange. som jeg forklarede i **1. bog** kunne det ikke opleve sig selv som **det** det er, før det udviklede **evnen til at differentiere sig**. Så det som er alt, skilte sig ud i det som er **dette** og det som er **hint**. De **"klumper af energi"** som løb sammen i særskilte enheder der indeholdt fysiske væsener, der er det I har valgt at kalde **"sjæle"**. De dele af mig som er blevet til alle jer, er det vi tale om her. Altså den guddommelige dikotomi. **(opdelingen af ét fænomen i to modstående som udelukker hinanden.)**

Når energien løber sammen, blive den som jeg sagde meget koncentreret. Men jo længere man bevæger sig bort fra dette koncentrationspunkt, jo mere fordeles energien sig. Den **"bliver tyndere"**. Auraen blegner. Energien forsvinder aldrig fuldstændig, for det kan den ikke. Den udgør det alting er skabt af. Den er alt hvad der er. Men den kan blive meget, meget fortyndet, meget subtil – så den næsten **"ikke er"** der.

Så kan den igen løbe sammen et andet sted **(læs, i en anden del af sig selv)**, endnu en gang den **"klumper sammen"** til det I kalder materie der **"ser ud som"** en særskilt enhed. De to enheder ser ud som om de er adskilt fra hinanden, men i virkeligheden findes der ingen adskillelse. Det er forklaringen bag hele det fysiske univers i meget enkle og elementære vendinger.

Jeres videnskabsmænd er allerede ved at opdage at byggestenene for alt liv er de samme. De har hentet klippestykker ned fra månen og opdaget de samme grundstoffer som findes i træer. De analyserede et træ og opdager de samme stoffer som findes i dig. Jeg siger dig.

Vi er alle gjort af **samme stof**. Vi er alle af den samme energi der er løbet sammen og komprimeret på forskellige måder for at frembringe forskellige former og materier. Der er ingen **"substans"** i materien som sådan. Det vil sige at **stof ikke kan opstå** af sig selv. **Jesus** sagde, **"Uden Faderen er jeg intet"**. **Altings fader er den rene tanke. Det er livsenergien.** Det er hvad I har valgt at kalde fuldkommen kærlighed. Det er guden og gudinden, alfa og omega, begyndelsen og enden.

Det er Altet-i-Altet, den ubevægede bevæger, urkilden. Det er det I har forsøgt at forstå fra tidernes morgen. Det store mysterium, den uendelige gåde, den evige sandhed.

Vi er kun én, og det er **HVAD DU ER**.

Bring din bevidsthed ud til andre. Ikke ved at missionere, men ved dit eksempel. Vær den kilde til kærlighed som jeg er i alle andres liv. For det du giver andre, giver du dig selv. Fordi der kun findes én af os. Det er den hellige visdom. **Gør mod andre som du vil de skal gøre mod dig.**

Alle jeres problemer, alle jeres konflikter, alle jeres vanskeligheder med at skabe et liv i fred og glæde på jeres klode bunder i jeres manglende evne til at forstå denne enkle anvisning, og til at følge den. Det du giver bort, kan ikke **"glide dig af hænde"**. Det skal du altid huske.

Hvor mange sjæle findes der? En. Den ene energi som er al energi **individualiserer** sig i mange forskellige dele. Ja, der er et konstant antal. Ja, det er et foranderligt antal. Ja, det er et uendeligt antal. **Ja, jeg har skabt nye sjæle og jeg har ikke skabt nye sjæle.**

Det er vanskeligt at forstå det uendelige ud fra et endeligt perspektiv. Fordi dette implicerer eksistensen af en realitet som kaldes **tid**. I virkeligheden findes den realitet ikke. Der findes kun ét øjeblik, og det er **nuets** evige øjeblik. Alt hvad der nogensinde er sket og vil ske, sker **nu** i dette øjeblik. Intet er sket **"før"** fordi der ikke findes noget **"før"**. Intet vil ske **"senere"** fordi der ikke

findes noget **"senere"**. Det sker altid kun lige **nu**. I den tingenes orden der hedder **lige nu**, er jeg under konstant forandring. Det antal måder hvorpå jeg **"individualisere"** (overføre noget alment på det enkelte særlige tilfælde), er derfor **altid forskellige**, og **altid det samme**. Givet at der kun findes **nu**, er antallet af sjæle altid konstant. Men givet at du kan lide at tænke på **nu** i termer af **nu** og **"før"**, er det altid under forandring. Vi var inde på dette tidligere da vi talte om reinkarnation og lavere livsformer, og hvordan sjæle **"vender tilbage."**

"Samvær med Gud" af Neale Donald Walsch. Juli, 2000

Side 16 -

Gud har talt til dig mange gange på mange måder i mange år, men sjældent så direkte som dette.

Denne gang taler jeg til dig **som** dig, og det er kun sket en håndfuld gange i hele jeres historie.

Få mennesker har haft modet til at høre mig på denne måde – som sig selv. Og endnu færre har delagtiggjort andre i hvad de har hørt. De få som har lyttet, og givet det de har hørt videre, har forandret verden. ...

Denne lille flok har været mine budbringere – for de har alle fremført sandheden i deres hjerter som de nu bedst forstod den, så rent som de kunne. ...

Det forbavsende er at indsigterne er så enslydende. De er fremkommet på helt forskellige tider og steder, adskilt af århundreder og mange mile, men de kunne lige så godt have været fremført på samme tid, så små er variationerne mellem dem og så markante de fælles træk.

Nu er tiden inde til at udvide listen så den kan komme til at omfatte alle der lever i dag, som mine seneste budbringere. ...

Vi taler med **én** stemme.

Medmindre vi ikke gør det.

Du træffer valget, som du altid har gjort det. For i hvert af nuets øjeblikke har du truffet din beslutning og kundgjort den i handling.

I begyndelsen er dine tanker mine, og mine er dine. For i begyndelsen kan det ikke være på anden måde. Der er kun **én** kilde til **det som er**, og den ene kilde **er** det som er.

Alt udgår fra denne ene kilde og gennemsyrrer derpå det **værende** overalt, og åbenbarer sig som individuationer af helheden. ...

Ordforklaringer fra bogen **Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves** af Daniel F. Larsen 2008

Væren er ånden. Værens energi er den energi din sjæl udsender.

Din sjæl kan kun finde ud af "at være til stede" - den kan ikke finde ud af at erfare uden at have kroppen og sindet som værktøj. Værensenergi er overalt os. Energien er den vi alle udsendere hvor end vi befinder os. De følelser vi føler sender vores værensenergi ud, således at energien ligger rundt omkring os. Dette er også årsagen til, at der findes steder med stor spirituel aktivitet (og muligvis også åndelig aktivitet). Din værensenergi arbejder direkte sammen med din karma, da det er karmaen der registrerer hvilke følelser din værensenergi føler, og sætter dem så ud til omverdenen. Det er din værensenergi der er udødelig, men kan dog fjernes fra fysiske steder igennem energirensning.

Karma er det, Altet, Gud kalder for livserfaring. En universel livserfaring vi bringer med os fra tidligere liv. Karmaen skal fortælle os, hvad vi oplever om os selv og andre. Igennem de situationer vi kommer ud for i livet (skæbnen) der er bestemt på forhånd, udlever vi vores karma.

Side 16 – fortsat:

Det samme gælder alt omkring jer. Alt hvad I ser og ikke ser. Alt hvad der **er**, alt hvad der nogensinde har været, og alt hvad der nogensinde vil være, er mig. Og alt hvad jeg **er**, er jeg **nu**.

Jeg **er** hvad jeg **er** – som jeg har fortalt jer mange gange.

Intet af hvad jeg nogensinde har været, er jeg ophørt med at være. Og intet af det jeg nogensinde kommer til at være, er jeg ikke **nu**. Jeg kan ikke blive til noget som jeg ikke er **nu**, og jeg kan heller ikke undgå at være noget jeg var engang.

Det er som det var i begyndelsen, som det er **nu**, og som det altid vil være, i en verden uden ende. Amen. ...

Side 19 -

Vi er alle **ét**.

Det er det eneste budskab som betyder noget. Det er det eneste budskab som findes. Alt andet i livet spejler dette budskab. Alt andet fremfører det.

Forestillingen om at vi **ikke** er **ét**, er en illusion.

Det er Guds ønske at alle sjæle vender tilbage til Gud, og Gud får altid sit ønske opfyldt.

Gud er ikke adskilt fra noget, og der findes intet som er adskilt fra Gud.

Gud savner ikke noget, for Gud er alt hvad der findes.

Aboriginerne er verdens ældste folkeslag Citat fra Historie nr. 20 / 2023

Afrika er alle menneskearters vugge. Det var her, at både Homo erectus og neandertalerne opstod og med tiden udvandrede til andre dele af verden. Homo sapiens var det sidste skud på menneskestammen til at forlade Afrika. Allerede for mere end 100.000 år siden tog de første grupper af Homo sapiens springet fra Afrika til Levanten med dokumenterede bosættelser i bl.a. det nuværende Israel, men her gik udvandringen i stå.

For mellem 62.000 og 75.000 år siden var det aboriginernes forfædre, der tog det første skæbnesvangre spring ud af Afrika med retning mod Asien. Fra Timor i Indonesien til Australiens nordlige østkyst ved Kimberley. Mellem udvandrerne og Australien var der ca. 70 kilometer åbent hav. Indvandrerne spredte sig over hele Australien i en periode på 10.000 år.

"Aboriginer" eller "aboriginals" kommer af det latinske *ab origine* – fra begyndelsen. Ordet kan frit oversættes som "oprindelige indbyggere". I løbet af de mange tusind år, aboriginerne levede uforstyrret på det australske kontinent, udviklede de et mytologisk univers, der er helt deres eget.

Et centralt fænomen i aboriginernes spirituelle verden er **drømmetiden**. Skabelsen, eller Jordens oprindelse, om man vil, kalder aboriginerne for drømmetiden. Gennemgående for aboriginernes kultur er, **at de lever i pagt med naturen – ikke af naturen**. Som et ordsprog fra det australske naturfolk lyder: **"Vi er alle besøgende på denne tid. Vores formål her er at observere, at lære, at vokse, at elske... og så vender vi hjem."**